

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714207552
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5714207552.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstríka, vo veci starostlivosti súdu o maloletého D. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov, matky Ing. I. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., P. XX, zastúpenej JUDr. Katarínou Turanskou, advokátkou so sídlom E., R. F. XXXXX/XXB a otca E. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., R. XXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 19P/266/2014-292 zo dňa 14. 02. 2017, takt

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o dlžnom výživnom, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e**.

Výroky rozsudku odvolaním nenapadnuté **p o n e c h á v a** nedotknuté.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine uložil otcovi povinnosť platiť na maloletého zvýšené výživné vo výške 90,- eur mesačne od 01. 06. 2014 do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s tým, že dlžné výživné za obdobie od 01. 06. 2014 do 31. 01. 2017 v celkovej výške 640,- eur povolil otcovi splácať v splátkach po 20,- eur mesačne od právoplatnosti rozhodnutia spolu s bežným výživným k rukám matky pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného (na 150,- eur mesačne) zamietol, ako aj návrh otca na zníženie výživného. Uvedeným zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 6C/97/2009-21 zo dňa 10. 12. 2009 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca. Ďalej rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu mal za to, že návrh matky na zvýšenie výživného, i keď nie v celom navrhovanom rozsahu, je dôvodný, keďže na strane maloletého došlo k zmene okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia. Maloletý od poslednej úpravy výživného v roku 2009, keď mal 3 roky, vyrástol, je starší o 8 rokov, fyzicky a duševne vyspelejší, v dôsledku čoho sa úmerne jeho veku podstatne zvýšili náklady spojené s uspokojovaním jeho odôvodnených hmotných potrieb (ošatenie, obuv, jedlo, školské potreby a pod.), ako aj ďalších potrieb pre jeho výchovu, vývoj a výživu. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy, kedy bol maloletý v celodennej starostlivosti matky, v súčasnosti je žiakom 3. ročníka základnej školy. Podľa tvrdení matky výdavky na maloletého predstavujú náklady na školské potreby, poplatky na stravu v školskej jedálni, na športové činnosti, oblečenie do školy. V školskom roku 2013/2014 uhradila matka poplatky v celkovej výške 80,- eur + mesačné poplatky za školskú družinu 17,- eur a stravné v školskej jedálni 1,16 eur za deň. V školskom roku 2015/2016 došlo len k zmene poplatkov v celkovej výške 88,- eur a v školskom roku 2016/2017 taktiež len k zmene

poplatku vo výške 70,- eur. Pre maloletého platí aj poisťku vo výške 15,37 eur mesačne a za návštevy súkromného centra špeciálno-pedagogického poradenstva platí poplatky 10,- až 20,- eur za návštevu. V čase posledného rozhodovania bola matka na predĺženej rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok a prídavky na dieťa a vyživovaciú povinnosť mala len voči maloletému. V súčasnosti sa 30. 11. 2013 vydala, pričom 21. 09. 2012 sa jej narodil z manželstva ďalší syn. So svojimi maloletými deťmi a manželom žije v trojizbovom byte od roku 2011, na ktorý si zobral manžel hypotekárny úver s mesačnými splátkami 255,- eur, pričom ďalšie náklady spojené s užívaním bytu sú v celkovej výške 294,- eur. Príjem matky bol v čase podania návrhu tvorený rodičovským príspevkom + prídavkami na dve deti, krátkodobo od 17. 03. 2016 do 12. 07. 2016 mala matka aktívnu živnosť a v čase vyhlásenia rozsudku je zamestnaná v spoločnosti LYNX sk, s.r.o. s dohodnutou mesačnou mzdou 600,- eur. Na strane otca súd zistil, že v čase posledného rozhodovania pri schvaľovaní rodičovskej dohody, že prerušil živnosť od 01. 06. 2009 do 31. 12. 2009, s tým, že na výživné si bude požičovať, pričom vyživovaciú povinnosť mal len voči maloletému. V súčasnosti sa 24. 06. 2011 oženil, pričom 26. 11. 2014 sa mu z manželstva narodil ďalší syn. Otec je zamestnaný, pričom od 11. 06. 2015 je s druhým maloletým synom na materskej dovolenke a bol mu priznaný nárok na materské a od 01. 12. 2015 je poberateľom rodičovského príspevku. Spolu s manželkou splácajú hypotekárny úver 173,08 eur mesačne, pričom ďalšie náklady spojené s užívaním bytu sú 194,- eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 21C/82/2014 zo dňa 11. 09. 2014 bola otcovi uložená povinnosť platiť manželské výživné vo výške 350,- eur mesačne na terajšiu manželku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zvýšil vyživovaciú povinnosť otca zo sumy 70,- eur na 90,- eur mesačne odo dňa podania návrhu, keď mal za to, že navýšenie nemôže byť tak výrazné ako požadovala matka, keďže by nezodpovedalo súčasným možnostiam a schopnostiam otca a v konaní nebola preukázaná tak výrazná zmena v pomeroch maloletého, keď na úhrade jeho nákladov sa musí podieľať aj ona samotná, keďže prestala zabezpečovať celodennú starostlivosť o neho. Pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z toho, že otec nespochybňoval zvýšenie nákladov na maloletého, avšak poukazoval na to, že nielen vyššie, ale ani určené výživné nemá z čoho hrať a odmieta sa zadlžovať. Jeho procesná obrana vyústila do podania návrhu na zníženie výživného. Súd však obranu otca vyhodnotil ako účelovú. Na začiatku konania nesúhlasil s akýmkoľvek zvýšením výživného, napriek tomu, že v čase, keď súd rozvádzal jeho manželstvo s matkou maloletého, bol bez akéhokoľvek príjmu a dlhodobo nie je zamestnaný. Bezprostredne po doručení návrhu matky 08. 08. 2014 manželka otca podala dňa 20. 08. 2014 na súd návrh na určenie manželského výživného a otec s výživným vo výške 350,- eur mesačne súhlasil. Napriek tomu, že otec v čase vyhlásenia rozsudku poberá iba rodičovský príspevok, nepožiadaval o zrušenie manželského výživného, resp. nepodal návrh na určenie manželského výživného, keďže situácia v jeho rodine sa výrazne zmenila. Otec v tomto čase vykryva finančnú starostlivosť o maloletého pochádzajúceho z jeho druhého manželstva osobnou starostlivosťou, a preto manželka otca musí znášať zvýšené výdavky na ich domácnosť. Otec neprejavuje o maloletého žiaden záujem, nad rámec výživného neprispieva a s maloletým sa nestretáva, preto súd jeho návrh na zníženie výživného zamietol. Keďže zvýšením výživného vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01. 06. 2014 do 31. 01. 2017 v celkovej výške 640,- eur (32 mesiacov x 20,- eur) 640,- eur, vzhľadom na výšku nedoplatku umožnil otcovi zaplatiť nedoplatok mesačne v splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. Zároveň rozhodol o zmene pôvodného rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš vo výroku o vyživovacej povinnosti otca, pričom o trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

2. Proti uvedenému rozsudku vo výroku o dlžnom výživnom vrátane nadväzujúceho výroku o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletého a žiadal ho zmeniť tak, že zvýšené výživné bude povinný platiť až od právoplatnosti rozhodnutia. Poukázal na to, že od 11. 04. 2013 do 31. 08. 2013 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pričom do zamestnania nastúpil 01. 08. 2013 s príjmom 474,- eur. Od apríla 2014 manželka pre rizikové tehotenstvo zostala práceneschopná a on sa stal jediným živiteľom. V novembri 2014 sa im narodil syn a od 30. 01. 2015 až do apríla 2015 bol dlhodobo práceneschopný. Pre pretrvávajúce zdravotné problémy nastúpil namiesto manželky na materskú dovolenku od 11. 06. 2015 a prevzal osobnú starostlivosť o maloletého, pričom mu bola priznaná materská vo výške 405,- eur mesačne a od 01. 12. 2015 doposiaľ je poberateľom rodičovského príspevku vo výške 203,50 eur mesačne. Od nástupu na materskú dovolenku, aby dokázali ako rodina prežiť, musia mu každý mesiac požičovať jeho rodičia sumu 100,- eur. Súd pri spätnom určovaní výživného na tieto okolnosti vôbec neprihliadol. Takisto ako na príjem nového manžela matky maloletého, ktorý je okolo 1 000,- eur mesačne. Aj keď sa matka o maloletého riadne stará, urobila všetko pre to, aby sa odcudzili, čo spečatila zmenou jeho priezviska. Matka dokázala riadne zabezpečiť starostlivosť o syna, tento nestrádal, pričom nepreukázala, že by za obdobie dlžného výživného mala

nejaké záväzky alebo pôžičky, ktoré by boli vznikli v súvislosti s jeho starostlivosťou, pričom požadované výživné je už spotrebované. Jej rodina je na tom finančne lepšie ako jeho. Okrem toho je jeho manželka opäť tehotná.

3. Matka maloletého vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca požadovala rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Konanie sa neúmerne predlžovalo z dôvodov na strane otca, ktorý opakovane nedoložil doklady a minimálne z troch nariadených pojednávaní sa ospravedlnil. Teda ako účastník si neplnil svoje procesné povinnosti riadne a včas, a preto narástlo otcovi dlžné výživné. Otec v čase podania návrhu pracoval, pričom do mája 2015 dosahoval príjem 400,- až 500,- eur mesačne. Následne nastúpil na materskú dovolenku, čo bolo jeho rozhodnutie, ktorým sa zbavil možnosti dosahovať vyšší príjem. O dieťa dlhodobo nejaví záujem, ona mu stretnutiam s ním nebráni. Správanie otca v rámci celého konania (schválenie dohody medzi manželmi na určenie manželského výživného 350,- eur mesačne, nástup na materskú dovolenku) sa jej javí ako účelové so snahou znížiť svoj príjem, čo však nemôže byť na ťarchu maloletého. To, že sa dokáže o maloletého riadne postarať, nezbavuje otca zodpovednosti za výživu svojho dieťaťa. Takisto ako má príjem jej manžel, má príjem aj manželka otca.

4. Otec maloletého sa k vyjadreniu matky nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom dlžnom výživnom, vrátane trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti odvolaní nenapadnutej ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

6. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania otec maloletého, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam otca maloletého krajský súd dopĺňa, že nedošlo k spätnému určeniu výživného a výživné bolo určené od začiatku mesiaca, v ktorom matka návrh na zvýšenie výživného uplatnila (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine). To, či návrh bol dôvodný, je závislé od posúdenia podstatnej zmeny pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, či už u oprávneného maloletého dieťaťa alebo u povinného rodiča, v tomto prípade otca. Zmenu pomerov u maloletého otec nenamietal a túto uznával, pričom k zmene pomerov preukázateľne došlo aj u neho, keďže v čase posledného určenia výživného na maloletého v konaní spojenom s rozvodom manželstva otca s matkou maloletého tento ako vyplýva z rozvodového rozsudku mal príjem 9 000,- až 10 000,- Sk mesačne, t. j. 298,7 až 331,9 eur a v dobe, od ktorej bolo navrhnuté zvýšenie výživného podľa vlastných tvrdení aj priložených listinných dôkazov jeho príjem predstavoval 474,- eur, z ktorého zvýšené výživné na maloletého platiť mohol, keď iné výdavky ako vyplýva z rozsudku o určení výživného na jeho druhú manželku nemal, keďže na chod domácnosti jej ničím neprispieval a druhý syn sa ešte nenarodil. Nie je pravdivé tvrdenie otca, že po tom, čo druhá manželka nastúpila na rizikové tehotenstvo, sa stal jediným živiiteľom, vzhľadom k tomu, že ako vyplýva z uvádzaného rozsudku, táto mala počas práceneschopnosti príjem 500,- eur a po narodení ich syna 26. 11. 2014 poberala ešte vyšší materský príspevok 609,40 eur mesačne (pri plnom počte dní v mesiaci) a následne od júna 2015, kedy začala pracovať, predstavoval jej priemerný mesačný zárobok v roku 2015 731,05 eur a v roku 2016 820,- eur, keď to, že došlo k zníženiu jeho príjmu z dôvodu, že osobnou starostlivosťou zabezpečoval potreby rodiny, ako aj starostlivosť o maloletého, nič nezmenilo na jeho práve na rovnakú životnú úroveň s manželkou, a teda aj v tomto období na jeho schopnosti platiť výživné vo zvýšenej výške.

8. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými tvrdeniami otca maloletého v odvolaní, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, vrátane nároku na náhradu trov konania, o ktorom bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal, keďže nezistil také okolnosti prípadu, na základe ktorých by priznanie náhrady trov konania bolo spravodlivé (§ 55 CMP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).